

دوشنبه 10 اسفند 1394-20 جمادی الاول 1437-29 فوریه

عبدالحسین میرزا فرمانفرما استعفای خود را از رئیس الوزرائی تسلیم سلطان احمدشاه نمود...

* 10 اسفند در گذر تاریخ

* عبدالحسین میرزا فرمانفرما استعفای خود را از رئیس الوزرائی تسلیم سلطان احمدشاه نمود (1294ش)
اشاره:

علت کناره گیری وی مداخلات غیراصولی دولت روسیه در خاک ایران بوده است.

* سپاهیان انگلیس به فرماندهی ژنرال دنسترویل وارد قزوین شدند (1296ش)

* قرارداد راه آهن ایران و شوروی امضاء شد. (1349ش)

* مهرانگیز دولتشاهی اولین سفیر زن،
امور سفارت ایران در دانمارک را به عهده گرفت (1354ش)

* در پی سفر اشرف پهلوی، خواهر شاه به کشور هند، اعلامیه ای از سوی دانشجویان ایرانی در این کشور توزیع گردید.
(1356ش)

اشاره:

دراین اعلامیه از تمام زنان و افراد دموکرات هند
خواسته شده بود که شکنجه زنان زندانی
در ایران اعتراض کنند.

* حدود 20 نفر از اعضای دانشجویان ایرانی در نیویورک، در اعتراض به رژیم استبدادی ایران
دست به اعتصاب زدند و خواستار آزادی
زندانیان سیاسی شدند (1356ش)
اشاره:

همچنین حدود 50 نفر دانشجو در اعتراض
به سرکوبی فاشیستی در ایران در مقابل کنسولگری
تهران اقدام به برپایی تظاهرات کردند و
کشتار 19 دی قم و برقراری حکومت نظامی را
در تبریز محکوم نمودند.

* خانم مادلین لافورن که از سوی سازمان بین المللی قضات مسیحی به ایران آمده بود،
اعلام کرد (1356ش)
اشاره:

«در ایران وحشت حکمفرماست. اوضاع
در این کشور بدتر از آرژانتین است. در ایران کماندوهای مرگ وجود دارند که از همدستی پلیس
نیز برخوردار می باشند.»

* ورود «امام خمینی(ره)» به قم پس از پانزده سال دوری (1357ش)
اشاره:

امام خمینی(ره) پس از بازگشت پیروزمندانه
به میهن اسلامی ایران، در تهران اقامت نمودند
تا پایه های حکومت اسلامی استقرار یابد.
معظم له پس از تشکیل دولت موقت و سامان یابی نسبی اوضاع کشور، بنا به وعده ای که
داده بودند هجده روز پس از پیروزی انقلاب
در تاریخ دهم اسفندماه 1357ش،

به کانون انقلاب اسلامی، یعنی قم عزیمت نمودند. اما آن حضرت، 11 ماه بعد در اثر ابتلاء به بیماری قلبی، در دوم بهمن 1358 ش، مجدداً به تهران بازگشتند و از آن پس، به علت ضرورت رهبری نظام اسلامی از نزدیک و لزوم حضور ایشان در مرکز کشور، تا پایان عمر پر بار خویش در تهران اقامت گزیدند.

* آغاز به کار رسمی کمیته حُسن نیت در اوائل جنگ تحمیلی (1359 ش)

اشاره:

براساس پیشنهاد وزرای امور خارجه سازمان کنفرانس اسلامی و موافقت اجلاس سران، کمیته حسن نیت با هدف پایان دادن به جنگ عراق

و ایران از طرق صلح‌آمیز به وجود آمد.

این کمیته که بعدها نام خود را به کمیته صلح

تغییر داد و از رؤسای جمهوری برخی کشورهای اسلامی

تشکیل شده بود، با انجام سفرهائی

به تهران و بغداد، آخرین نظریات

دو کشور متخاصم را دریافت می‌کرد و

پس از جمع‌بندی این نظریات، نشست‌هائی را

ترتیب می‌داد.

در نهایت تصمیمات این کمیته

درچارچوب قطعنامه و یا بیانیه صادر و اعلام می‌شد. اولین سفر کمیته حسن نیت به تهران و بغداد در تاریخ 10 اسفند 1359

صورت گرفت و پس از پایان این سفر، اولین طرح خود را

ارائه نمود که در آن به احترام کامل

به تمامیت ارضی، عدم تصرف اراضی

با اعمال زور، همچنین آتش‌بس میان ایران و عراق و نیز عقب‌نشینی و چگونگی استفاده طرفین

از آبراه شط العرب اشاره شده بود.

در این طرح، همچنین پیش‌بینی شده بود که ناظران نظامی سازمان کنفرانس اسلامی

بر آتش بس و عقب نشینی نظارت کنند.

در این میان، جمهوری اسلامی ایران،

پیش شرط هرگونه آتش بس را عقب‌نشینی مزدوران

بعث عراق به مرزهای بین المللی و

معرفی آغازگر جنگ عنوان نمود که

با مخالفت عراق، این طرح و طرح‌های بعدی کمیته صلح، راه به جائی نبردند، سرانجام

کار کمیته صلح پس از نه سفر و ارائه شش طرح

صلح، و در حالی که وضعیت جبهه‌ها به نفع ایران

بود، در بیستم آبان 1365 ش در جدّه عربستان

بدون دسترسی به نتیجه مطلوب پایان پذیرفت.

* جشن «سده» یکی از اعیاد ملی و رسمی ایرانیان قبل از اسلام

اشاره:

جشن سده، یکی از جشن‌های ایرانی، است که در آغاز شامگاه دهم اسفند ماه برگزار می‌شود. جشن «سده» بزرگ‌ترین جشن

آتش و یکی از کهن‌ترین آئین‌های شناخته شده در ایران باستان است.

در این جشن در آغاز شامگاه دهم اسفند ماه، همه مردمان سرزمین‌های ایرانی بر بلندای کوه‌ها

و بام خانه‌ها، آتش‌هائی برمی‌افروخته و

هنوز هم کم‌وبیش بر می‌افروزند. مردمان

نواحی مختلف در کنار شعله‌های آتش و با توجه به زبان و فرهنگ خود، سرودها و

ترانه‌های گوناگونی را خوانده و آرزوی رفتن سرما

و آمدن گرما را می‌کنند. همچنین در برخی نواحی،

به جشن‌خوانی، بازی‌ها و نمایش‌های دسته‌جمعی

نیز می‌پردازند.

* 20 جمادی الاول در گذرتاریخ

* تولد فقیه بزرگ و عالم شیعه «فخرالمحققین حلی» فرزند دانشمند علامه‌ی حلی (682 ق)
اشاره:

محمد بن حسن بن یوسف معروف به فخرالمحققین فرزند علامه‌ی حلی، ملقب به فخر الاسلام، فخرالدین و رأس المدققین از اعظم و بزرگان شیعه و دارای جلالت علمی بسیاری بود. وی در نوجوانی به اجتهاد دست یافت. فخرالمحققین مورد تأیید و توجه خاص پدر بزرگوار خود علامه‌ی حلی بود تا آن جا که علامه، اتمام مصنفات خود را پس از مرگ به فخر سپرد. ایضاً القوائد، تحصیل التجاة و متبّع الاسرار از جمله آثار اوست.

* درگذشت «ابوعبدالله محمد بن عبدی فاسی» مشهور به «ابن حاج» در قاهره (737 ق)
اشاره:

ابن حاج، در ابتداء در نزد علمای فاس در مراکش امروزی دانش آموخت. آن گاه به قاهره رفت و تا پایان عمر در این شهر اقامت گزید. ابن حاج سپس به تعلیم و تربیت دانش‌پژوهان پرداخت و افراد زیادی از محضر او بهره‌مند شدند. از ابن حاج آثار بسیاری به جای مانده است که مهم‌ترین آن‌ها، المدخل نام دارد. او در این کتاب، مسائل اخلاقی، فقهی، اجتماعی و اقتصادی را مورد بررسی قرار داده است.

* رحلت فقیه جلیل «سیدالعلماء» عالم شیعی هندوستان (1307 ق)
اشاره:

سیدابراهیم بن سیدمحمد تقی نقوی نصیرآبادی از علما و فقهای امامیه‌ی قرن چهاردهم هجری، معروف به سیدالعلماء و از شاگردان میرزای شیرازی، شیخ محمد طه نجف، میرزا محمد حسین شهرستانی، میرزا حبیب‌الله رشتی و شیخ زین العابدین بوده است. وی در سن جوانی به مقام استنباط احکام شرعیه و مرجعیت شیعیان هندوستان نائل گردید. سید العلماء با کمال شهامت در مقابل علمای درباری به جهت الغای شهادت و ولایت در اذان ایستاد و از تهدید مرگ نیز نهراسید. از آثار این عالم برجسته‌ی شیعی می‌توان به کتاب‌های تکلمه‌ی یتابیع الانوار و الشمعة فی احکام الجمعه اشاره کرد. سیدالعلماء در سال 1307 ق در سن 48 سالگی دار فانی را وداع گفت و به اجداد طاهرینش پیوست.

* وفات «آیت‌الله فاضل نوری»
از علمای اصفهان (1343 ق)
اشاره:

حاج میرزا بهاءالدین معروف به فاضل نوری از بزرگان و علمای اصفهان بود. وی در اخلاق فاضله مقام والاّی داشت و تمامی اوقات شریف او در تصفیه‌ی باطن و تهذیب اخلاق صرف شد. در فنون شعر نیز ماهر بود و به «فاضل» تخلص می‌نمود. اشعار وی توسط یکی از فرزندان او به نام نصیرالدین نوری معروف به خواجوی، مدون و آماده‌ی چاپ گردید. پدر فاضل نوری، «میرزا جواد نوری» نیز در عصر خود ریاست مذهبی اصفهان را به عهده داشت و صاحب کرامت بود. جد وی ملا محمدعلی نوری هم‌چنین از بزرگان علم و جامع معقول و منقول به شمار می‌رفت. فاضل نوری در بیستم جمادی الاولی 1343 ق در اصفهان وفات یافت و در تکیه‌ی بابارکن‌الدین در قبرستان تخت فولاد اصفهان، در جوار مزار پدر بزرگوار خود به خاک سپرده شد.